

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320200443
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6320200443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu AQUATIP, s.r.o., IČO: 46307184, so sídlom v Žiline, Hričovská č. 221, zastúpeného právnym zástupcom Burian & partners, s.r.o., IČO: 47254483, so sídlom v Žiline, V. Tvrdeho č. 819/1, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Martin Burian, advokát a konateľ, proti žalovanej H. U., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v U., A. č. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Alenou Cvopovou, advokátkou so sídlom vo Zvolene, Nográdyho č. 716/37, o zaplatenie 1.925,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 9Csp/12/2020-116 zo dňa 22.07.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,- € s príslušenstvom (prvý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) **m e n í t a k**, že žalovaná je **p o v i n á** nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 94,44 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie.

Žalovaná je **p o v i n á** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,- € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.02.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.03.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.04.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.05.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.06.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.07.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.08.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.09.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.10.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.11.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.12.2017 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.01.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.02.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.03.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.04.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.05.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.06.2018 do zaplatenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.07.2018 do zaplatenia, vo výške 5

% ročne zo sumy 55,- € od 23.08.2018 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.09.2018 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.10.2018 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.11.2018 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.12.2018 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.01.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.02.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.03.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.04.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.05.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.06.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.07.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.08.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.09.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.10.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.11.2019 do zaplataenia, vo výške 5 % ročne zo sumy 55,- € od 23.12.2019 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok) a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 94,44 % (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého žalobca ako prenajímateľ a žalovaná ako nájomca uzavreli nájomnú zmluvu č. XXXXXXXXX zo dňa 22.12.2014, na základe ktorej žalobca prenechal žalovanej na dočasné užívanie filtračné zariadenie G. XXXX M-E-P., ktoré slúži na úpravu a doúpravu pitnej vody v stave spôsobilom na obvyklé užívanie; nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú (60 mesiacov) s tým, že doba nájmu začína plynúť platnosťou a účinnosťou nájomnej zmluvy, ktoré nastávajú okamihom podpisu nájomnej zmluvy oboma zmluvnými stranami; zmluvné strany dohodli na mesačnom nájmom, ktoré bol nájomca (žalovaná) povinný hradiť v pravidelných mesačných splátkach, prvé nájomné v sume 55,- € bolo splatné pri podpise zmluvy, každé ďalšie nájomné v sume 55,- € bolo splatné v zmysle dohody o kalendári nájmného, ktorý tvoril prílohu č. 1 zmluvy a bol jej neoddeliteľnou súčasťou; podľa dohody o kalendári nájmného bola žalovaná povinná platiť nájomné v pravidelných mesačných splátkach v sume 55,- € splatných vždy k 22. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 22.01.2015 a posledná 60. splátka bola splatná dňa 22.12.2019; prenajímateľ sa zaviazal vykonávať pravidelné servisné prehliadky, ktoré sú nevyhnutné pre udržiavanie predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie predmetu nájmu, a to v dvanásťmesačných intervaloch; nájomca bol povinný bez zbytočného odkladu oznámiť prenajímateľovi potrebu opráv, ktoré je prenajímateľ povinný vykonať; po uplynutí doby nájmu umožní prenajímateľ nájomcovi odkúpiť predmet nájmu za kúpnu cenu 1,- €; žalobca dňa 08.01.2015 vykonal žalovanej montáž filtračného zariadenia G. XXXX M-E-P., čo žalovaná potvrdila svojím podpisom; listom zo dňa 20.02.2017 dala žalovaná „výpoveď z nájomnej zmluvy“ z dôvodu nevykonania pravidelnej servisnej prehliadky nevyhnutnej pre udržiavanie predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie predmetu nájmu, pretože posledná servisná prehliadka sa vykonala v januári 2016; podľa žalovanej dala výpoveď ku dňu 28.02.2017 s tým, že nájomná zmluva končí dňa 31.03.2017; listom zo dňa 02.03.2017 žalobca oznámil žalovanej, že nájomnú zmluvu uzavretú na dobu určitú nemožno vypovedať, pretože tento spôsob skončenia nájmu nebol dojednaný.

1.3 Podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu dôvodná; súd prvej inštancie argumentoval, že „medzi stranami sporu došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy č. XXXXXXXXX zo dňa 22.12.2014, predmetom ktorej bol prenájom filtračného zariadenia G. XXXX M-E-P., ktoré žalobca prenechal žalovanej na dočasné užívanie za účelom úpravy pitnej vody s možnosťou jeho odkúpenia za kúpnu cenu 1.455,- €, prípadne za 1,- € po uplynutí doby nájmu; nájomné za užívanie filtračného zariadenia bolo dojednané v sume 55,- € mesačne s tým, že splátky boli splatné v zmysle dohody o splátkovom kalendári; nájomná zmluva bola uzatvorená na dobu určitú a to na 60 mesiacov; súd mal v konaní preukázaný zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou, založený zmluvou o nájme zo dňa 22.12.2014, z ktorého bol zrejмый a jasne určený predmet zmluvy; strany si dohodli aj výšku nájmného v sume 55,- € mesačne, ktorá bola jasne špecifikovaná; skutočnosť uzavretia nájomnej zmluvy medzi žalovanou a žalobcom žiadna zo strán nerozporovala (...); v konaní medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná uhradila iba 25 splátok nájmného, ostatné splátky nájmného za obdobie od februára 2017 do decembra 2019, t.j. 35 splátok nájmného po 55,- € žalovaná neuhradila, čo spolu predstavuje žalobcom uplatnenú pohľadávku v sume 1.925,- € (55,- € x 35 mesiacov); pokiaľ žalovaná namietala aj konanie proti dobrým mravom žalobcu v tom, že predmetné zariadenie žalobca predáva za 1.350,- € plus 100,- € každý rok (5 rokov životnosti) na filter, čo predstavuje 1.850,- €, pričom nájomná zmluva je uzatvorená na dobu určitú na 5 rokov a nájom predstavuje celkom 3.300,- €, čo je podľa nej neprijateľné a nadhodnotené, túto obranu žalovanej súd vyhodnotil ako nedôvodnú; súd poukazuje na to, že nájomnú zmluvu žalovaná uzavrela so žalobcom písomne a zmluvné podmienky sú

v zmluve jasne a jednoznačne uvedené; súd túto podmienku nepovažuje ani za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí, že neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie sú zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne; v danej veci mal súd za to, že v zmluve o nájme zo dňa 22.12.2014 bol zrejmy a jasne určený predmet zmluvy a strany si dohodli aj výšku nájomného v sume 55,- € mesačne, ktorá bola jasne špecifikovaná; pokiaľ ďalej žalovaná poukázala na § 53c Občianskeho zákonníka, nakoľko nájomná zmluva je zle čitateľná, písaná úplne malým písmom, niekoľkonásobne menším písmom ako sú názvy článkov, preto ju treba považovať za neplatnú, ani táto obrana žalovanej podľa názoru súdu neobstojí; v danej veci je potrebné vychádzať pri hodnotení zmluvy zo znenia ustanovení Občianskeho zákonníka účinných v čase uzavretia zmluvy; po preskúmaní listinných dôkazov súd dospel k názoru, že písmo v uzatvorenej nájomnej zmluve je bez akýchkoľvek optických pomôcok zreteľne čitateľné a zmluva v čase jej uzavretia spĺňa požiadavku zákonodarcu na veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách, nakoľko predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej v písomnej forme nie sú uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy, okrem veľkosti písma použitého pri názve zmluvy alebo pri označení jej častí; žalovaná nesúhlasila so zaplatením zostatku nájomného a v konaní sa bránila aj tým, že keďže nevykonala servis a voda nemohla mať zaručené parametre a nebola spôsobilá na dohodnuté užívanie, podľa § 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka bola žalovaná nútená dať výpoveď z nájomnej zmluvy dňa 20.02.2017 s tým, že jednomesačná výpovedná lehota končí 31.03.2017; žalovaná v konaní tvrdila, že zariadenie nemohla používať, nakoľko išla závadná žltkastá voda; ani v tomto smere neboli námietky žalovanej dôvodné; v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v liste označenom ako „výpoveď z nájomnej zmluvy“ zo dňa 20.02.2017 žalovaná oznámila žalobcovi, že dáva výpoveď ku dňu 28.02.2017 s tým, že nájomná zmluva končí dňa 31.03.2017; k uvedenému súd uvádza, že nájomná zmluva č. XXXXXXXXX bola uzatvorená na dobu určitú (60 mesiacov); skončenie nájmu, ktorý bol dojednaný na dobu určitú, upravuje § 676 Občianskeho zákonníka; zo zásady, podľa ktorej sa nájom skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, Občiansky zákonník pripúšťa výnimku pre prípad, že sa prenajímateľ dohodne s nájomcom inak; možnosť vypovedania nájomnej zmluvy na dobu určitú musí byť teda výslovne dohodnutá v nájomnej zmluve; v nájomnej zmluve uzavretej medzi stranami sporu však nie je dohodnutý tento spôsob skončenia nájmu; vzhľadom na uvedené nemožno považovať podanie žalovanej označené ako „výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 20.02.2017“ za účelom skončenia nájomného vzťahu za platné vyvolávajúce právne účinky, a samotný nájomný vzťah preto trval až do termínu splatnosti poslednej splátky nájomného, t.j. až do dňa 23.12.2019; čo sa týka oprávnenia odstúpiť od nájomnej zmluvy v zmysle § 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak ani toto nebolo v danom prípade zo strany žalovanej splnené, nakoľko hypotéza právnej normy predpokladá, aby sa vec stala nespôsobilou na dohodnuté alebo obvyklé užívanie, čo však žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala; v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že žalovaná dokonca ani v samotnom liste označenom ako „výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 20.02.2017“ nikdy netvrdila, že predmet nájmu sa stal nespôsobilým na dohodnuté alebo obvyklé užívanie, a teda žiadnym spôsobom nepreukázala, že v danom čase táto skutočnosť nastala; námietku premlčania uplatneného nároku vznesenú žalovanou vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú s odôvodnením, že „právne posúdenie otázky premlčania vychádza z § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko v danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach; podľa § 103 Občianskeho zákonníka jednotlivé splátky nájomného sa premlčujú v trojročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka), pričom premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti; v danom prípade bolo účastníkmi zmluvy dohodnuté plnenie nájomného v pravidelných mesačných splátkach, pričom každá z nich mala svoj dátum splatnosti, od ktorého začala plynúť aj premlčacia doba; ako vyplýva z vyššie uvedeného, v posudzovanom prípade najstaršou omeškanou neuhradenou splátkou nájomného bola splátka splatná 22.02.2017, a tak trojročná premlčacia doba pre túto splátku začala plynúť od 23.02.2017 a uplynula by dňa 24.02.2020 (vzhľadom na § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže posledný deň lehoty pripadol na deň 22.02.2020 /sobota/, je posledným dňom lehoty v súvislosti s premlčaním uvedenej splátky nájomného deň 24.02.2020); žaloba však bola na súd podaná dňa 24.02.2020, teda včas, t.j. v rámci plynutia trojročnej premlčacej doby, resp. pred jej uplynutím, a to pre všetky omeškané neuhradené splátky“; súd prvej inštancie uzavrel, že „vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná uhradila len časť nájomného, ktoré bolo dohodnuté v nájomnej zmluve, t.j. uhradila iba 25 splátok nájomného, ostatné splátky nájomného za obdobie od februára 2017 do decembra 2019, t.j. 35 splátok nájomného po 55,- € žalovaná žalobcovi neuhradila, čo žalovaná v konaní ani nerozporovala, čo spolu predstavuje žalobcom uplatnenú pohľadávku v sume 1.925,- € (55,- € x 35 mesiacov); na základe vyššie uvedeného potom súd uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,- €, ktorá predstavuje nezaplatené nájomné za obdobie od februára 2017 do decembra

2019, t.j. 35 splátok nájomného po 55,- €, nakoľko tento nárok žalobcu považoval za dôvodný; žalobca si uplatnil okrem istiny aj príslušenstvo, úroky z omeškania, pričom aj tento nárok žalobcu považoval súd za dôvodný; nezaplatením splátok nájomného v lehote ich splatnosti v zmysle splátkového kalendára t.j. do 22. dňa každého mesiaca počnúc splátkou splatnou dňa 22.02.2017 až po splátku splatnú dňa 22.12.2019 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, vždy nasledujúci deň po splatnosti každej splátky, preto súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vždy od nasledujúceho dňa po splatnosti každej jednotlivéj splátky; výška úrokov z omeškania zodpovedá výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o 5 percentuálnych bodov platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.“; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.4 Súd prvej inštancie ťažiskovo rozhodol s poukazom na ustanovenia § 39, § 48 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, § 53c, § 100 ods. 1, § 101, § 122 ods. 1, 2 a 3, § 489, § 517 ods. 1 a 2, § 663, § 664, § 665 ods. 1, § 668 ods. 1, § 671 ods. 1, § 676 ods. 1, § 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a pomerne úspešnejšiemu žalobcovi (97,22 %) priznal proti žalovanej (2,78 %) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,44 %.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne včas odvolanie zo dňa 09.09.2021 (č.l. 137-143 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu; vyjadrila názor, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); vyčítala súdu prvej inštancie, že sa vôbec nezaoberal skutočnosťou porušenia základných povinností zo strany žalobcu, ktorý sa v nájomnej zmluve zaviazal vykonávať pravidelné servisné prehliadky nevyhnutné na udržiavanie predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie v dvanásťmesačných intervaloch; konanie žalobcu považovala za rozporné s dobrými mravmi, pretože v žalobe sa nezmienil o svojej povinnosti vykonávať pravidelné servisné prehliadky; podľa jej názoru žalobca zavádza a klame, že posledná servisná prehliadka bola vykonaná v roku 2016, pretože si žalovaná neplnila svoju povinnosť platiť nájomné; v tejto súvislosti argumentovala, že posledná servisná prehliadka sa konala v januári 2016 a podľa zmluvy bol žalobca povinný vykonať servisnú prehliadku v januári 2017, kedy žalobca svoju povinnosť porušil a túto prehliadku nevykonal, pričom nájomné za mesiac január 2017 v sume 55,- € bolo riadne zaplatené; súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberala nevykonaním pravidelnej servisnej prehliadky v januári 2017; ďalej uviedla, že súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu o neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy zo dňa 20.02.2017 s odôvodnením, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú a v nájomnej zmluve nebol dojednaný takýto spôsob skončenia nájmu; v tejto súvislosti argumentovala, že z výpovede zo dňa 20.02.2017 mohlo byť žalobcovi zrejmé, že nevykonal pravidelnú servisnú prehliadku v januári 2017 a túto mohol ešte vykonať, čo však neurobil, hoci prehliadka bola nevyhnutná pre udržiavanie predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie, preto jeho konanie považovala za rozporné s dobrými mravmi; nestotožnila sa s názorom súdu prvej inštancie, že žiadnym spôsobom, nepreukázala, že predmet nájmu sa stal nespôsobilý na dohodnuté alebo obvyklé užívanie, pretože v samotnej nájomnej zmluve je uvedené, že pravidelné servisné prehliadky sú nevyhnutné na udržanie predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie, čo zrejme vyplýva z technických parametrov zariadenia; z uvedeného vyplýva, že servisná prehliadka je podmienkou udržiavania predmetu nájmu v stave spôsobilom na obvyklé užívanie, t.j. v dôsledku nevykonania servisnej prehliadky sa predmet nájmu nemôže obvykle užívať, preto nie je povinná túto skutočnosť dokazovať nakoľko vyplýva priamo z textu nájomnej zmluvy; zdôraznila, že pri servisnej prehliadke sa mení filter a keď filter nie je vymenený v stanovenej lehote, predmet nájmu nemôže zodpovedať stavu spôsobilému na obvyklé užívanie, z tohto dôvodu mal žalobca stanovenú pravidelnú prehliadku a výmenu filtra raz ročne z dôvodu, aby predmet nájmu mohol byť spôsobilý na obvyklé užívanie; súd prvej inštancie sa nezaoberal skutočnosťou, či mohla užívať predmet nájmu bez vykonania pravidelnej servisnej prehliadky; napadnutý rozsudok preto považovala za absolútne nesprávny a nedostatočne odôvodnený s tým, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože všetky okolnosti svedčia výlučne v neprospech spotrebiteľa napriek zanedbaniu základnej povinnosti žalobcu; na základe

uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietne.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.10.2021 (č.l. 153 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovanej uviedol, že posledná servisná prehliadka bola vykonaná v roku 2016 z dôvodu, že žalovaná si neplnila povinnosť platiť splatné nájomné podľa nájomnej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 560 Občianskeho zákonníka; ďalej uviedol, že žalovaná nemala právo odstúpiť od zmluvy o nájme, pretože išlo o zmluvu uzavretú na dobu určitú a súčasne nebolo preukázané, že by sa predmet nájmu stal nespôsobilý na dohodnuté alebo obvyklé užívanie; v zmysle uvedeného sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanom spore nevykonali odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

4.4.2 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovaniu žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.3 Odvolací súd sa po preskúmaní veci stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanom spore boli splnené zákonné podmienky na vyhovenie žalobe žalobcu; z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie aj podľa odvolacieho súdu vyplynul záver, že žalobca a žalovaná uzavreli nájomnú zmluvu zo dňa 22.12.2014, predmetom ktorej bol prenájom špecifikovaného filtračného zariadenia vody na dobu určitú za dohodnuté nájomné v sume 55,- € mesačne, pričom žalovaná nezaplatila 35 splátok nájomného za obdobie od februára 2017 do decembra 2019, t.j. 35 splátok nájomného po 55,- €, čo spolu predstavuje spolu sumu 1.925,- € (55,- € x 35 mesiacov); súd prvej inštancie preto dospel k správnejmu záveru ohľadne existencie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi dlžné nájomné (§ 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v sume 1.925,- € spolu s úrokmi z omeškania v dôsledku omeškania žalovanej s platením dojednaného nájomného; vo vzťahu k odvolacej argumentácii žalovanej, podľa ktorej sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberala nevykonaním

pravidelnej servisnej prehliadky v januári 2017 odvolací súd udáva, že samotné porušenie zmluvnej povinnosti nezbavuje žalovanú povinnosti platiť dojednané nájomné a ani nezakladá právo žalovanej na odstúpenie od spornej nájomnej zmluvy; odvolací súd sa stotožnil aj s názorom súdu prvej inštancie o tom, že „výpoveď z nájomnej zmluvy“ zo dňa 20.02.2017 daná žalovanou je neplatná, pretože sporná nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú, kedy nie je prípustné zmluvu vypovedať (v zmysle § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa v tomto prípade nájom skončí uplynutím dojednanej doby); predmetnú „výpoveď z nájomnej zmluvy“ zo dňa 20.02.2017 nemožno podľa odvolacieho súdu považovať ani za odstúpenie od zmluvy (§ 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pretože ani podľa odvolacieho súdu nebolo v konaní preukázané, že predmet nájmu (filtračné zariadenie) sa stal neskôr (minimálne v čase tvrdenej výpovede) nespôsobilý na dohodnuté alebo obvyklé užívanie (tento záver sám osebe nevyplýva len zo skutočnosti nevykonania pravidelnej servisnej prehliadky zo strany žalobcu); na odstúpenie od nájomnej zmluvy podľa § 679 ods. 1 Občianskeho zákonníka nestačí domnienka, že predmet nájmu nie je možné užívať, táto skutočnosť musí byť daná v čase odstúpenia od zmluvy a v prípadnom spore je nevyhnutné túto skutočnosť preukázať; v rovnakom rozsahu povinnosť preukázania nespôsobilosti prenajatej veci na riadne užívanie zaťažuje nájomcu (žalovanú) aj na zánik povinnosti platiť dojednané nájomné (§ 673 Občianskeho zákonníka); žalovaná až v priebehu konania produkovala tvrdenie, že predmet prenájmu (filtračné zariadenie) prestal plniť svoju funkciu (konkrétne tvrdila, že tiekla „závadná žltkastá voda“), toto svoje tvrdenie však nepodporila žiadnym konkrétnym dôkazom a toto jej skutkové tvrdenie nie je ani dostatočne konkrétne, aby súd prvej inštancie mohol ohľadne tohto tvrdenia vykonať dokazovanie z úradnej povinnosti (§ 295 C.s.p.), t.j. nie je zrejmé, kedy mala tvrdená vada nastať ani kde sa predmet nájmu (filtračné zariadenie) nachádza; ani v spotrebiteľskom spore (§ 290 C.s.p.) ustanovenie § 295 C.s.p. nemožno stotožňovať s ustanovením § 35 Civilného mimosporového poriadku v spojení s § 36 Civilného mimosporového poriadku, pretože dokazovanie podľa § 295 C.s.p. môže súd v spotrebiteľskom spore vykonať výlučne ohľadne sporných skutkových tvrdení strany, ktoré strana (v tomto prípade žalovaná ako spotrebiteľ) skutočne produkovala a ktoré zostalo medzi stranami sporné; okrem toho ustanovenie § 295 C.s.p. má zjavne slúžiť na vyrovnanie pôvodne nerovného postavenia strán spotrebiteľského vzťahu, pričom v prejednávacom spore je zrejmé, že všetky rozhodné skutočnosti ohľadne tvrdenej nespôsobilosti predmetu prenájmu na riadne užívanie boli plne v dispozícii žalovanej, ktorá jediná mala k nemu v rozhodnej dobe prístup; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie ťažiskovo odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); skutkové zistenia súdu prvej inštancie a právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhoveniu žalobe žalobcu sú však podľa odvolacieho súdu správne a obsahom uplatnených odvolacích dôvodov sa ich podľa odvolacieho súdu žalovanej nepodarilo spochybníť (body 4.4.2 a 4.4.3 odôvodnenia).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

8.1 Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal aj závislý výrok (§ 379 písm. a/ C.s.p.) napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania pred súdom prvej inštancie (druhý výrok) a dospel k záveru o nevyhnutnosti jeho zmeny podľa § 388 C.s.p., podľa ktorého odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie; súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. správne podľa výsledku konania v spojení so zavinením

žalobcu na čiastočnom zastavení konania priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie pomerne úspešnejšiemu žalobcovi v rozsahu 94,44 % (stanovenie pomeru úspechu strán v spore, resp. miery zavinenia na zastavení konania nebolo v odvolacom konaní spochybnené); nakoľko však vo výroku o trovách konania súd prvej inštancie nevyjadril povinnosť plnenia zostal výrok o trovách konania v tejto podobe nevykonateľný, pretože v rámci rozhodovania o výške náhrady trov konania (§ 262 ods. 2 C.s.p.) už nie je možné stranám ukladať žiadne povinnosti; preto bolo podľa názoru odvolacieho súdu nevyhnutné tento výrok z formálnych dôvodov zmeniť a uložiť žalobkyni povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 94,44 %; z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie do povinnosti ich náhrady a to podľa záverov súdnej praxe (pozri aj bod 8.2 odôvodnenia). O samotnej výške náhrady trov konania žalobcu pred súdom prvej inštancie rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8.2 O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, priznal mu odvolací súd proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %); z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 C.s.p. (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.